

Darba lapa literatūrā
DZEJA

Vārds.....Uzvārds.....Klase.....

Izpēti Dzejas vārdnīcu vietnē <http://www.letonika.lv> un ieraksti panta formu, dzejoļa autoru un īsu panta formas raksturojumu!

AKROSTIHS, TRIOLETS, SONETS, SAĪSINĀTAIS SONETS, TANKA, NONA, HAIKU, SAPFO STROFA

N.p.k.	Piemērs	Autors	Panta forma	Skaidrojums
1.	<p><i>A tnāc pie manis S apnī T avās viļņus glaudušās R okās Ī rijas gaismu minošās D omās E s iemiģšu un I eklausģšos I zģaist neiespģs V ārdi A izlģgti mģlestģbģ S apnģ K ur tik silti kģ silģ A tnģc I zstģstģt neatminamo</i></p>			
2.	<p><i>Sagaidģt rģtu, Sarmotģ uģunskurģ Pagales metot. Siltumu atcerģģties Lģdz pašam pavasarim.</i></p>			
3.	<p><i>1 2 3 4 5 6 7 1 2 3 4 5 1 2 3 4 5 6 7</i></p>			
4.	<p><i>Viss sasauģas un saskan lieģi Un tad kģ melodģja gaģst, Tik gaģisma puteņģ kģ snieģi... Viss sasauģas un saskan lieģi; Kas bijģs, ņģģiet kģ maģģi mieģi, Kas negģrib atraģģģties laģst. Viss sasauģas un saskan lieģi Un tad kģ melodģja gaģst.</i></p>			

<p>5.</p>	<p><i>Laiks šovasar vairs neies vecās sliedēs, Būs puķes skumjas, bišu medus rūgts. Uz tāliem ciemiem kumeļš netiks jūgts, Un jasmīns zarains maijā neuzziedēs.</i></p> <p><i>Par velti saule dienu tumsu kliepēs, Prieks Jāņu naktī neatnāks pat lūgts, Un rokā savītīs zieds tikko plūkts, Būs klajums baigs, aiz katra krūma biedēs.</i></p> <p><i>Vējš miglu sarkanu pār laukiem dzīs, Bez laika kokiem augļi nokritīs, Par nastu būs, kas ir, un tas, kā nava.</i></p> <p><i>Pats zemes dziļums taujāts paliks kluss, Jo pārvērtusi ūdens avotus Par vērmelēm būs nodevība tava.</i></p>			
<p>6.</p>	<p><i>Priekš citiem darbodamies, attīsti Pats savus spēkus negurstošā karā — Un mūžīgs darba lauks būs tavā varā Un mūžam jaunots spēks un ieroči.</i></p> <p><i>Bet sargies būt kā nabadzīgie garā, Kas, sevi projām sviežot, laimīgi — Uz tevi spļaus un samīs tevi barā.</i></p> <p><i>Pats cīnies, palīdz, domā, spried un sver, Pats esi kungs, pats laimei durvis ver.</i></p>			
<p>7.</p>	<p><i>Ak, staignie klajumi, un dumbrie puri, Pār kuriem lietus šņāc un pūces ķērc, Cik tāli jūsu pirmie uguns kuri, Kur cilvēkam reiz patvērums bij ērts.</i></p> <p><i>Ak, mīla kādas tāles tu man buri! To sapni, kuram vienam dzīvot vērts, Tu manā sirdī mūžam gaišu turi Šai gara postažā, kur drupās triekts Viss tas, kas kādreiz šķita droši sniegts.</i></p>			